

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **K. W. M.**

uniewinnionego od dokonania czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 października 2013 r.,

kwestii dopuszczalności kasacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

Jadwigi Ważny od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 18 października 2012 r. utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 31 października 2011 r.,

na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 i 429 § 1 k.p.k.

oraz art. 636 § 1 w zw. z art. 518 k.p.k.

1) pozostawić kasację bez rozpoznania,

2) obciążyć oskarżycielkę posiłkową J. W. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy powołanym wyrokiem z dnia 18 października 2011 r., uniewinnił K. M. od zarzutu dokonania czynu opisanego w ten sposób, że w okresie od października 1991 r. do stycznia 1992 r. w K., jako dyrektor Wielobranżowej Spółdzielni Rzemieślniczej „K.”, działając z góry powziętym zamiarem, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 259.017,38 zł stanowiącej zapłatę dla Zakładu Budownictwa Specjalistycznego „V.” za wykonane usługi na rzecz Zakładów

Chemicznych P., to jest od popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (zarzut z pkt IV).

Apelację w tej części wywiódł pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej, który wniósł o przyjęcie, że oskarżony od października 1991 r. do stycznia (1992 r. - dod. SN) jako dyrektor Wielobranżowej Spółdzielni Rzemieślniczej „K.” działając z góry powziętym zamiarem przywłaszczył pieniądze w kwocie 259.017,38 zł stanowiące zapłatę dla Zakładu Budownictwa Specjalistycznego „V.” za wykonanie usługi na rzecz Zakładów Chemicznych P. w ten sposób, że bezprawnie przekazał je na rzecz Oficyny Wydawniczej E. M. – tj. dopuścił się czynu kwalifikowanego z art. 284 § 2 k.k. i na mocy art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. o umorzenie postępowania karnego z uwagi na przedawnienie karalności.

Sąd Okręgowy w G. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

W kasacji nowy pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej zarzucił m. in. rażącą obrazę prawa materialnego przez niezastosowanie art. 284 § 1 k.k., pomimo wypełnienia przez oskarżonego znamion tego czynu, po czym wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Już pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej, sporządzający apelację, dostrzegł, że doszło do przedawnienia karalności czynu z art. 284 § 2 k.k., którego upatrywał w zachowaniu oskarżonego. Takie przedawnienie tym bardziej (wcześniej) nastąpiło w stosunku do czynu z art. 284 § 1 k.k., jakiego zdaniem obecnego pełnomocnika miał się dopuścić oskarżony (zob. art. 101 § 1 pkt 4 k.k. i 102 k.k.). Przedawnienie karalności, jako okoliczność wyłączająca ściganie, wyklucza możliwość wniesienia kasacji na niekorzyść oskarżonego. Wynika to z odczytywanego *a contrario* przepisu art. 529 k.p.k. Kasacja już w chwili jej wniesienia okazała się więc niedopuszczalna i nie powinna być przyjęta (art. 429 § 1 k.p.k. zw. z art. 530 §2 k.p.k. w zw. z art. 529 *a contrario* k.p.k.)

Kasację tę, jako niedopuszczalną z mocy ustawy, należało zatem pozostawić bez rozpoznania i obciążyć oskarżycielkę posiłkową kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, bowiem nie wystąpiła sytuacja określona w art. 527 § 4 k.p.k., zaś podmiot fachowy (pełnomocnik) co najmniej mógł przewidzieć formując kasację, że nawet w razie jej przyjęcia, zostanie ona pozostawiona bez rozpoznania.